

tionale standarder, herunder retten til at føre frie forhandlinger og retten til at organisere sig, som undergraver de søfarendes ret til gode arbejds- og levevilkår. Det blev i den forbindelse præciseret, at formuleringen retter sig mod alle medlemsstater og ikke mod nogen bestemt regering.

Et vigtigt element i bedømmelsen af forholdene på danske skibe i DIS og beskæftigelsen af udenlandske statsborgere er de såkaldte »borgfredsaftaler« mellem en række danske faglige organisationer og de tre rederiforeninger, hvorefter der blandt andet er aftalt særlige procedurer i tilfælde af indgåelse af overenskomster med udenlandske fagforeninger og individuelle kontrakter med henblik på at sikre, at disse opfylder internationale standarder. Borgfredsaftalen er i løbet af årene blevet udvidet og dækker i dag blandt andet spørgsmål om løn, arbejdstid, hjemsendelse, udmønstringsperiode, sygdom, ferie og pension. Regeringen har løbende orienteret ILO herom.

ILO er på sin side fortsat kritisk overfor DIS-loven og har bedt om at blive orienteret om udviklingen.

Efter regeringens opfattelse er det danske register efter international målestok et kvalitetsregister med høj sikkerhed. Også når det drejer sig om arbejdsmiljø og sociale forhold for de søfarende. Det kan i denne forbindelse oplyses, at den rammeaftale, som en række af de danske organisationer har indgået, netop sikrer, at også de søfarende, som ikke er omfattet af overenskomster med danske faglige organisationer, har forhold, som er på et internationalt plan. Aftalen mellem Danmarks Rederiforening og de filippinske organisationer fører til, at en filippinsk søfarende på et dansk skib, der sejler ude i verden, får væsentlig mere end den månedsløn, han ville få på et filippinsk skib. Ifølge en ILO-undersøgelse over Filippinske sømande fra år 2002 ville en befaren filippinsk sømand pr. 1. januar 2002 efter en overenskomst med Danmarks Rederiforening således i alt få 1.265 US dollars pr. måned inkl. bl.a. overtid, mens en lokal aflønning på et filippinsk skib ville give en månedsløn på ca. 140 US dollars.

Danmark lever derfor efter regeringens opfattelse op til målsætningen fra det ovennævnte trepartsmøde. Regeringen finder ikke, at danske regler undergraver anstændige leve- og arbejdsforhold for de søfarende.

Regeringen har i øvrigt ikke planer om at ændre DIS loven, som har medvirket til at bevare

en handelsflåde under dansk flag og mange arbejdspladser, både om bord på danske skibe og i land.

Spm. nr. S 3774

Til skatteministeren (26/6 03) af:

Mikkel Dencker (DF):

»Vil ministeren overveje at tage initiativ til at ændre forretningsordenen for Ligningsrådet, sådan at eventuelle mindretalsopfattelser kommer til at fremgå af afgørelserne?«

Begrundelse

Ministeren understreger ofte betydningen af retssikkerhed i skatteretten, og spørgeren ønsker at henlede ministerens opmærksomhed på et område, hvor retssikkerheden kan forbedres uden omkostninger for det offentlige. Når Ligningsrådet træffer afgørelse i sager, der kan indbringes for Landsskatteretten eller andre myndigheder, er skatteyderne i dag afskåret fra at vide, om der i rådet har været forskellige opfattelser i forhold til den afgørelse, der er truffet. Rådet har 19 medlemmer, og det er – såvidt vides – ikke ualmindeligt, at rådets afgørelser træffes ved afstemning. Det vil naturligvis have stor betydning for retssikkerheden, at skatteyderne får kendskab til, om afgørelser er truffet enstemmigt eller med dissens fra et mindretal. Det kan have betydning for overvejelserne om at indbringe en afgørelse for Landsskatteretten. Det kan også have en reel betydning for bedømmelsen af, om der er ændringer på vej i den skatteretlige praksis, at man kender eventuelle mindretalsopfattelser. Også for de stedlige ligningsmyndigheder kan det have betydning at vide, om en ligningsrådspraksis har 100 pct. tilslutning i rådet, eller om der er udvikling på vej. Spørgeren vil derfor opfordre ministeren til at overveje argumenterne for at indføre adgang til dissens i ligningsråds sager, på samme måde som der kan afgives dissens i Landsskatteretten og ved domstolene. Efter spørgerens mening er der ingen betænkeligheder, og heller ingen udgifter for det offentlige, ved en sådan forbedring af retssikkerheden. Hvis ministeren mener, at der er stærke argumenter imod, bedes de oplyst.